

Kapitola 4

Hodnocení na úrovni učitele

V České republice neexistují požadavky na hodnocení učitelů ani formální postupy k periodickému hodnocení jejich výkonu. Hodnocení učitelů je však obvykle prováděno řediteli škol s využitím pravidel stanovených školou. K hodnocení učitelů dochází: (1) když jsou učitelé přijímáni, s cílem zjistit jejich pedagogickou způsobilost, a (2) při pravidelné práci učitelů ve škole prostřednictvím hospitací realizovaných ředitelem školy. Neexistují národní kritéria profese ani referenční standardy k provádění tohoto procesu. Kritéria hodnocení jsou určována školou a často ředitelem školy v procesech, které obvykle zahrnují rozhovory a hospitace ve výuce. V kontextu své autonomie ředitelé škol obvykle využívají výsledků hodnocení ke stanovení plánů profesního rozvoje jednotlivých učitelů a při rozhodování o jejich kariérním růstu a výši platu. Zvláště pozitivními rysy hodnocení učitele je všeobecné přijetí principu, že učitelé by měli být hodnoceni, dále důraz na hodnocení výuky ve třídě, právní uznání důležitosti profesního rozvoje učitele, existující propojení s hodnocením školy a plány na vypracování standardů profese a nového kariérního řádu pro učitele. Je třeba poznamenat, že vývoj systému hodnocení učitele čelí množství výzev. Mezi nejdůležitější patří absence sdíleného povědomí, co vlastně je vysoce kvalitní výuka, nesystematická implementace hodnocení učitele, malá tradice pedagogického vedení ve školách, napětí mezi zodpovědností a funkcí zlepšování v učitelově hodnocení, chybějící transparentnost v propojení výsledků hodnocení učitele s výší platu a chybějící vazby mezi hodnocením učitele a kariérním růstem.